

SU KASİDESİ, 23. BEYİT

خاک پاینه بتم در عمر لودیر مقصیل،
باشنی طاشدن طاشه اوروب کزر اواره صو.

Hâk-i pâ yine yetem der ömrlerdır muttasıl,
Başını taşdan taşa urub gezer âvâre su.

[Su, Muhammed Mustafâ'nın (sallâllâhü aleyhi ve sellem) ayağının değıdiği topraklara ulaşmak için, ömürler boyunca, durup dinlenmeden, başını taştan taşa vurarak gezer.]

— Fuzûlî

Su Kasidesi

Yayınlama Tarihi: 20.10.2023

Klasik Türk Edebiyatı edebi türler açısından çok zengindir. Bu edebiyatın gelişim süresi içerisinde başta gelen ana kaynak Kur'an ve hadislerdir. Dini tasavvufî edebi türlerin en önemlilerinden kabul edilen naat önemli bir yer tutar. Edebi türlerin önemli bir kısmı sevgili Peygamberimiz (sav)'i tanıtmaya, sevme ve sevdirmeye amacıyla yazılmıştır. Toplumda peygamber sevgisinin yayılması için birçok şair Peygamberimizi öven kasideler yazmışlardır.

İslam peygamberi Hazreti Muhammed (sav)'in günümüze kadar birçok şair tarafından övüldüğü bir gerçektir. Hasan bin Sabit, Banet Suad ve Kaside-i Bürde kasidesiyle meşhur olan Kaab bin Zühayr bizzat Peygamberimizin iltifatına mazhar olan kişilerdir.

Peygamberimizi konu alan şiirler daha çok kaside nazım şekliyle kaleme alınmıştır. Bu tarzdaki şiirler eşine rastlanmayacak derecede zengin bir edebiyatı doğurmuştur. 16. yüzyılda Bakî, Hayaî Bey, Nev'î ve Fuzulî gibi büyük kaside şairleri yetişmiştir. 17. yüzyılda Nef'î ve Nabî, 18. yüzyılda Nedîm ve Şeyh Galib, 19. yüzyılda Enderunlu Vâsıf önemli kaside şairleri arasındadır.

Naat, "bir şeyi överek anlatma" anlamına gelir. Klasik Türk edebiyatında Hazreti Peygamberi öven ve onun şefaatine nail olmak için yazılan şiirlere "naat" denir. Naatlar genellikle kaside nazım şekliyle yazılırlar. Şairler divanlarının başında genellikle kasideye yer verirler. Tevhit ve münacaattan sonra Peygamberimize yazılan naat gelir.

Su Kasidesi, Osmanlı edebiyatının bilinen en seçkin naat örneği olarak kabul edilir. Fuzulî Hazreti Peygamberi (sav) insanlık aleminin gelmiş geçmiş en büyük efendisi olarak kabul eder. Çünkü Peygamberimiz peygamberlerin en sonuncusu ve en üstünüdür. Fuzulî insanların en seçkini olan Hazreti Peygamberin gösterdiği mucizelerin, kötülük sahibi insanların kötülük ateşlerini söndürdüğü söyler. Ona göre Hazreti Peygamberin bedeni denize, ruhu da inciye benzer. Fuzulî yeri ve göğü bir istiridye şeklinde düşünerek, Hazreti Peygamberi bu istiridyenin içinde doğan tek bir inci olarak kabul eder. Su kasidesinin 17. beytinde şöyle söylenmektedir:

"Seyyid-i nev'-i beşer deryâ-yı dürr-i istifâ

Kim sebebdür mu'cizâtı âteş-i eşrâra su

Yani, Hazreti Peygamber, insanlık âleminin efendisi, seçme incilerin çıktığı denizdir. Onun mucizeleri, kötülerin ateşine su serpererek söndürmüştür.

Fuzulî'nin Hayatı

Eski Türk edebiyatının en önemli şairlerinin başında gelen Fuzulî'nin babasının adı Molla Süleyman, kendisinin asıl adı ise Mehmet'tir. Şairlik yeteneği kendisine ezelden verilmiş olduğu söylenir. Fuzulî, sadece 16. yüzyıl Azerî ve Osmanlı edebiyatının en büyük şairi değil, aynı zamanda bütün Türk edebiyatının da en önemli simalarındandır.

Fuzulî'nin doğum tarihi kesin olarak belli değildir. Fakat onun 1504'te doğduğu rivayet edilir. Fuzulî, Kerbela ve Bağdat çevresinde yaşamıştır. Bunu Fuzulî'nin Türkçe Divanı'nın ön sözünden anlıyoruz. Orada, Irak'ta doğup büyüdüğünü ve

ömrü boyunca doğduğu toprakların dışına çıkmadığını söyler. Fuzulî'nin hayatı hakkında bilinenler azdır. Onun, Oğuzların Bayat kolundan gelen bir Azerî Türkmeni olduğu söylenir. Ömrünü Kerbela, Necef, Hile ve Bağdat arasında geçirmiş ve bu bölgelerden dışarı çıkmamıştır. Yaşadığı dönemdeki çetin savaflara rağmen yaşadığı coğrafyayı terk etmemiştir.

Fuzulî, Türkçe Divanı'nın önsözünde, şiire olan kabiliyetinin doğuştan geldiğini söyler. O doğuştan gelen bu kabiliyetini bilim ve erdemle süsleyerek, Türk edebiyatının en önemli eserleri arasında yer alan şiirlerini ve diğer eserlerini yazmıştır. Fuzuli Türkçe ve Farsça Divanı'nın önsözünde anadilinin Türkçe olduğunu söyler. Türkçe Divanı'nın önsözünde ise, küçük yaşta okula başlayarak şiire merak sardığını, ancak henüz o yaşlarda bilimle ilerlemediği için şiir yazmak istemediğini belirtir. Şair daha sonra somut ve soyut ilimleri öğrenir.

Fuzulî, başta Kanuni Sultan Süleyman olmak üzere bütün devlet büyüklerine kasideler sunmuştur. Ama Osmanlı idaresinden fazla bir ilgi görmemiştir.

Fuzulî'nin Hazreti Peygambere (sav) karşı çok derin bir sevgisi ve muhabbeti vardır. Bu nedenle en güzel şiirini Hazreti Peygamberin temiz ruhuna ithaf etmiştir.

Fuzulî fakirlik ve zaruret içerisinde bir ömür sürmüştür. Kendisinin geçimini sağlayan devamlı ve geliri bol bir işi olmamıştır. Bu nedenle kendisine Hazreti Ali (ra) türbesinin türbedarlığının verilmesini talep etmiştir. 1556 yılında ömrünü tamamlayarak Kerbela'da taundan ölmüştür.

Fuzulî, ana dilinin Türkçe oluşunu Türkçe Divanı'nın önsözünde şöyle belirtmektedir: "Ey Türk'e, Araba ve Aceme feyiz bağışlayan Allah, Arabı dünya halkının en fakihi yaptın, İran fakihlerin sözlerini de İsa'nın nefesi gibi etkili kıldın. Dili Türkçe olan ben Fuzulî'den de yardımını esirgeme." Şairin bu duasının kabul edildiği anlaşılmaktadır. Çünkü hedeflediği amaca ulaşmış ve Türkçe'nin en güzel eserlerini yazmıştır.

Su Kasidesi

Su kasidesi, Türk edebiyatında Hazreti Peygamber (sav) hakkında kaleme alınan en güzel şiirlerinden birisidir. En meşhur şairlerimizden biri olan Fuzulî'nin Su Kasidesi, onun Hazreti Peygambere karşı duyduğu derin sevgi ve hasretini dile getiren çok güzel bir şiirdir. Kaside su redifli olduğu için bu ad ile anılmıştır. Fuzulî

şairlik gücünü bu kaside ile gösterdiği söylenir. Su Kasidesi'nde konuşan Dicle nehri, Anadolu topraklarından doğup güney doğuya akarken, kutsal topraklara kavuşma olmadan kuruyup gider.

Fuzulî, Peygamberimizi konu alan bu şiirinde, somut bir unsur olan su ile soyut bir mevhum olan Peygamber sevgisine vurguda bulunur. Şiirde, sevgilisine (Hazreti Peygamber) kavuşamayan bir aşğın hali ele alınmıştır. Bu kasidede Fuzulî'nin kullandığı üslup su gibi akıcıdır. İfadeleri samimi, sade ve gösterişten uzak, sanatın incelikleriyle süslenmiştir. Şairin bu şiirde mübalağa sanatını çok kullandığı görülmektedir. Şairler abartma sanatını çok heyecanlı olduklarında kullanırlar. Bu nedenle Fuzulî'nin de, Peygamberimizi överken çok heyecanlı olduğu anlaşılmaktadır.

Su Kasidesi'nin orijinal ifadesini aşağıda yazıyoruz. Beyitlerin Türkçe açıklamaları Doç. Dr. Mustafa Güneş'in "Su Kasidesi Şerhi" adlı kitabından alınmıştır.

Saçma ey göz eşkden gönlümdeki odlâre su

Kim bu denlü dutuşan odlara kılmaz çâre su

(Ey gözüm! İçimdeki ateşlere göz yaşımndan su saçma. Zira bu kadar fazla tutuşmuş ateşlere suyun faydası olmaz.)

Şair bu beyitte, dindirilemeyen bir aşk ve ıstırap içinde bulunduğunu ifade etmektedir. Çünkü aşk ateşi manevi olduğundan su ile söndürülemez.

Âb-gûndur günbed-i devvâr rengi bilmezem

Yâ muhît olmuş gözümnden günbed-i devvâre su

(Dönen kubbe su renginde midir? Yoksa gözümnden akan yaşlar mı bu dönen kubbeyi kaplamıştır, bilemiyorum.)

Bu beyitte Fuzulî çok ağladığını ve gözyaşlarının gökyüzünü tamamen kapladığını ifade etmektedir. Gök kubbenin su renginde oluşu da, yani mavi renkte olması da bu yüzdendir.

Zevk-i tîgundan 'aceb yoh olsa gönlüm çâk çâk

Kim mürûr ilen bıragur rahneler dîvâre su

((Ey Sevgili!) Senin kılıç gibi keskin bakışlarının zevkinden gönlüm parça parça olsa, buna şaşılır mı? (Nitekim) su da, akarken duvarlarda yarıklar bırakır.)

Bu beyitte Fuzulî, sevgilisinin bakışlarının keskin kılıca benzediğini ve kendisine acı verdiğini, ancak bundan rahatsız olmadığını ve bilakis zevk aldığını söyler.

Vehm ilen söyler dil-i mecrûh peykânun sözin

İhtiyât ilen içer her kimde olsa yâre su

(Yaralı gönlüm, senin ok temrenine benzeyen kirpiklerinin ismini korkarak söyler. Nitekim hasta ve yaralı kimse de suyu çekinerek içer.)

Suya virsün bâgbân gül-zârı zahmet çekmesün

Bir gül açılmaz yüzün tek virse min gülzâre su

(Bahçıvan, boşuna zahmet çekmesin, yorulmasın gül bahçesini sele versin ve mahvolmaya bıraksın. Çünkü (bahçıvan) bin tane gül bahçesini sulasa, senin yüzün gibi bir gül açılmaz.)

Burada Fuzulî Hazreti Peygamberin (sav) yüzünü, eşi benzerinin bir daha bulunamayacak olan bir güle benzetmektedir.

Ohşadabilmez gubârını muharrir hattuna

Hâme tek bahmahdan inse gözlerine kare su

(Hattatın beyaz kağıda bakmaktan gözlerine kalem gibi kara su inse yine de gubar yazısını senin yüzündeki ayva tüyelerine benzetemez.)

Bu beyitte şair, kalemler ne kadar yazı yazarsa yazsın, muhabirler ne derece kalem oynatırlarsa oynasınlar, değil senin özelliklerini ve sırlarını, yanağındaki ayva tüyelerinin bile güzelliğini ifade edemezler, demektedir.

Ârızın yâdiyle nem-nâk olsa müjgânım n'ola

Zâyi' olmaz gül temennâsiyle virmek hâre su

(Senin güle benzeyen yanağını hatırladığım zaman, kirpiklerim gözyaşıyla ılsansa ne olur? Zira gül elde etmek için dikene su vermek boşa gitmez.)

Şaire göre gül yetiştirmek için dikene su vermek boşa gitmediği gibi, sevgiliyi görmek arzusuyla ağlamak da boşuna değildir.

Gam günü itme dil-i bîmârdan tîgun dirîg

Hayrdur virmek karanu gicede bîmâre su

(Gam gününde hasta gönlümden kılıç gibi bakışlarını esirgeme. Karanlık gecede hastaya su vermek hayırlı bir iştir, sevaptır.)

Hastalıklar geceleri ziyadeleştüğinden, bu durumdaki hastaya su vermek halk arasında sevap olarak bilinir.

İste peykânın gönül hecrinde şevkum sâkin it

Susuzam bir gez bu sahrâda menüm'çüm âre su

(Ey gönül! Sevgiliden ayrı olduğun zaman, onun, okun temrenine benzeyen kirpiklerini isteyerek hararetini söndür. Susuzum, bu sahrada benim için (de) bir kez/gez su ara.)

Bu beyitte sevgiliye ve suya duyulan hasret işlenmektedir. Sahrada susuz kalmış birinin su araması gibi şair de sevgiliye karşı olan susuzluğunu ve hasretini gidermek için sevgilisinin ok temrenine benzeyen kirpiklerini aramaktadır.

Men lebün müştâkıyam zühhâd kevser tâlibi

Nitekim meste mey içmek hôt gelür huş-yâre su

(Ben, senin dudağını özlüyorum. Zâhidlerin muradı ise kevserdir. Çünkü sarhoş olanlara şarap, ayık olanlara da su içmek hoş gelir.)

Bu beyitte, vahdet-kesret ilişkisi işlenmektedir. Kevser, kesreti; leb de vahdeti ifade eder. Rind'in isteği dudak (vahdet) tir. Zâhidler ise kesreti (kevseri) ister.

Ravza-i kûyına her dem durmayıp eyler güzâr

'Âşık olmuş gâlibâ ol serv-i hôt-reftâre su

(Galiba su, o salınarak yürüyen servi boylu güzele âşık olmuş ki onun için durmadan her an, daima onun bulunduğu cennet bahçesine doğru akıp gider.)

Klasik edebiyatta sevgilinin boyu serviye benzetilerek daima serv ile su kelimeleri arasında bir ilişki kurulmuştur. Ağaç su olmadan yaşayamaz. Fuzulî, suyun servinin dibine doğru akmasının sebebini, onun âşık olmasına bağlar.

Su yolın ol kûydan toprak olup dutsam gerek

Çün rakîbümdür dahi ol kûya koymam vare su

(Sevgilinin bulunduğu bölgeye gitmesin diye suyun yolunu toprak olup kesmeliyim; çünkü o, benim rakibimdir. (Suyun) o köye (sevgilinin yani Hazreti Peygamber'in yurduna) gitmesine izin vermem.)

Bu beyitte Fuzulî, sevgilisini su ile dahi olsa paylaşmak istememektedir. Şâir toprak olayım derken ölmeyi, sevgilinin yolunda her türlü cefayı göze aldığını ifade etmektedir.

Dest-bûsı ârzûsiyle ger ölsem dostlar

Kûze eylen topragum sunun anunla yâre su

(Ey dostlarım, eğer sevgilinin elini öpmeden, bu arzumu gerçekleştirmeden ölürsem, ben öldükten sonra toprağımdan testi yapıp onunla sevgiliye su verin.)

Toprak testi, su içerken Hazreti Peygamber'in ağzına değince, Fuzulî'nin mezarının toprağı da Habibullah tarafından öpülmüş olacaktır. Bu durumda, Hazreti Peygamber, Fuzulî'nin vücudunu da öpmüş sayılacaktır. Dolayısıyla Fuzulî de muradına ermiş olacaktır.

Serv ser-keşlük kılur kumrî niyâzından meger

Dâmenin duta ayagina düşe yalvare su

(Servi, kumru kendisine yalvardığı halde, hep dik başlılık ve inatçılık edip onun yalvarışına aldırıyor.)

Bu beyite göre, serv (sevgili) kumru (âşık) in yalvarışlarına kulak asmaması karşısında su (Hazreti Peygamber), araya girerek kendisine yapılan niyazın kabul edilmesini talep etmektedir.

İçmek ister bülbülün kanın meğer bir reng ile

Gül budaginun mizâcına gire kurtare su

(Gülün dikenli dalı, bülbülün kanını içmek ister. Su, bir hile ile gül dalının damarına girip, onun mizacına göre hareket ederse belki bülbülü kurtarabilir.)

Burada sudan yardım dilenmesi Hazreti Muhammed'den şefaât talep edilmesi anlamına gelmektedir.

Tıynet-i pâkini rûşen kılmış ehl-i 'âleme

İktidâ kılmış tarîk-ı Ahmed-i Muhtâr'e su

(Su, Hazreti Muhammed'in gösterdiği yola uymakla temiz yaratılışını bütün dünyaya açıkça göstermiştir.)

Bu beyit ile şâir, suyun akışını Hazreti Muhammed'in yolundan gidenlere benzetmektedir.

Seyyid-i nev'-i beşer deryâ-yı dürr-i istifâ

Kim sepübdür mu'cizâtı âteş-i eşrâre su

(İnsan cinsinin efendisi (Hazreti Peygamber), kıymetli incilerin çıktığı bir denizdir. Onun mucizeleri, şer sahiplerinin ateşine su serpip söndürmüştür.)

Şairin bu beyti kasidenin methiye bölümünün başlangıcını oluşturmaktadır. Yani bundan sonra Peygamberimiz iri ve seçkin bir inciye benzetilmiş ve onun doğumundan sonra gerçekleşen olağanüstü hallere değinilmiştir.

Kılmağ için tâze gül-zâr-ı nübüvvet revnakın

Mu'cizinden eylemiş izhâr seng-i hâre su

(Hazreti Peygamber, peygamberlik gül bahçesinin parlaklığını tazelemek için, mucize göstermek suretiyle sert taştan suyu çıkartmıştır.)

Bu beyitle, Peygamberimizin bir güneş gibi engin şefkat ve merhametiyle taşlaşmış ve katılaştırmış kalpleri İslam'la yumuşatması hatırlatılmaktadır.

Mu'cizi bir bahr-i bî-pâyân imiş âlemde kim

Yetmiş andan min min âteş-hâne-i küffâra su

((Hazreti Peygamber'in), âlemdeki uçsuz bucaksız bir deniz gibi çok (olan su) mucizeleri, kâfirlerin binlerce ateşperest tapınağına ulaşarak onların ateşlerini söndürmüştür.)

Bu beyitte Peygamberimizin dünyaya geldiği sırada, İran'daki Mecûsi tapınaklarında bin yıldan beri yanmakta olan ateşin sönmesi ifade edilmektedir.

Hayret ilen barmagın dişler kim itse istimâ'

Barmagından virdüğü şiddet günü Ensâr'e su

(En şiddetli, yakıcı, dayanılması çok zor bir sıcaklığın olduğu, kızgın, dehşetli bir savaş gününde, Hazreti Muhammed'in parmağından Ensâr'ına su verdiğini kim işitse hayretinden parmağını ısırır.)

Peygamberimizin parmaklarından su akıtması ve bu suyu birçok insana içirmesi birçok sahabe tarafından nakledilmiştir.

Dôstı ger zehr-i mâr içse olur âb-ı hayât

Hasmı su içse döner elbette zehr-i mâre su

(O (Hazreti Peygamber)'nun dostu, yılan zehri içse, içtiği zehir âb-ı hayat olur; düşmanı ise su içse, içtiği o su, mutlaka bir yılan zehrine döner.)

Bu beyitte, Hızır ve İlyas'ın âb-ı hayatı aramalarına ve Hazreti Peygamber'in bir yakınına yılan sokunca onu iyileştirmesi mucizeleri anlatılmaktadır.

Eylemiş her katreden min bahr-ı rahmet mevc-hîz

El sunup urgaç vuzû' için gül-i ruhsâre su

(Hazreti Peygamber, abdest almak için güle benzeyen yanağına suyu vurunca her su damlasından binlerce rahmet denizi dalgalanmıştır.)

Şâir bu beytiyle, Allah'ın rahmetinin ve O'nun peygamberinin şefaatin ne kadar çok olduğunu göstermek istemektedir. *"Biz ancak seni alemlere rahmet olarak gönderdik."* (Enbiya, 21/107)

Hâk-i pâyine yetem dir 'ömrlerdür muttasıl

Başına daşdan daşa urup gezer âvâre su

(Su, ömürler boyu ayağının toprağına (mezarına) ulaşayım diye başını taştan taşa vurarak avare gezer durur.)

Bu beyitte şâir, içindeki peygamber sevgisi ve coşkusu, çevresindeki ırmaklar Fırat ve Dicle'nin coşkulu akışına benzetir.

Zerre zerre hâk-ı dergâhına ister sala nûr

Dönmez ol dergâhtan ger olsa pâre pâre su

(Su, zerre zerre (Hazreti Peygamber'in) türbesinin, eşığının toprağına ışık salmak ister. (Bu yolda) parça parça da olsa, o eşikten (dergâhtan geri) dönmez.)

Şâir, Hazreti Peygamberin dergahına ulaşmak için vücudu lime lime de olsa, yine de Hazreti Peygamberin yolundan dönmeyeceğini ima etmektedir.

Zikr-i na'tün virdini dermân bilur ehl-i hatâ

Eyle kim def'-i humâr için içer mey-hâre su

(Sarhoşlar, baş ağrılarını (sarhoşluklarını) gidermek için nasıl su içerlerse, günahkârlar da (Hazreti Peygamber'in) naatını dillerinden düşürmemeyi günahları için derman bilirler.)

Bu beytinde şâir, günahlarından arınmak için naat söylediğini belirtmektedir.

Ya Habîballah yâ Hayre'l-beşer müştâkunam

Eyle kim leb-teşneleri yanup diler hem-vâre su

(Ey Allah'ın sevgilisi! Ey insanlığın en hayırlısı! Nasıl ki çok susamış, dudağı susuzluktan çatlamış olanlar, hararetle yanıp nasıl su isterlerse, işte ben de seni öyle özlüyorum.)

Bu beyitte şâir, Hazreti Muhammed'e karşı olan özlemini susuz kalmış insanların suyu dilemesine benzetmektedir.

Sensen ol bahr-ı kerâmet kim Şeb-i Mi'râc'da

Şeb-nem-i feyzün yitürmüş sâbit ü seyyâre su

(Sen öyle bir keramet denizisin ki Miraç gecesinde senin feyzinin çiğ taneleri, sabit ve seyyar yıldızlara (kadar) ulaşmıştır.)

Bu beyitte şâir, Hazreti Peygamberin en önemli mucizelerinden biri olan miracı işlemektedir. Miracın 27. beyitte ele alınmasının ayrıca bir anlamı da şudur: Miraç gecesi Şaban ayının 27. gecesidir.

Çeşme-i hûşîdden her damla zülâl-i feyz iner

Hâcet olsa merkadün tecdîd iden mi'mâre su

(Senin türbeni tamir edip yenileyen mimara su lazım olsa güneş pınarlarından her an saf, hoş içimli tatlı ve berrak sular iner.)

Bu beyitte güneş, feyz ve bereket kaynağı olduğu için çeşmeye, güneşten akan ışık zülâle (saf su) benzetilmiştir.

Bîm-i dûzâh nar-ı gam salmış dil-i sûzânuma

Var ümîdüm ebr-i ihsânun sepe ol nâre su

(Cehennem korkusu, yanık gönlüme gam ateşi salmış; senin bağışlama bulutunun o ateşe su serpeceğinden ümitliyim.)

Şâir, Hazreti Peygamberin yardımıyla cehennemden kurtulabileceğini ummaktadır.

Yümn-i na'tünden güher olmuş Fuzûlî sözleri

Ebr-i nîsândan dönen tek lü'lü-i şeh-vâre su

(Seni övmenin uğuruyla, nisan bulutundan düşen damlaların inciler hâline dönmesi gibi, Fuzulî'nin sözleri de kıymetli bir inci olmuştur.)

Şâir şiirinde ele aldığı konunun Hazreti Peygamber olması nedeniyle, sözlerinin çok büyük değer kazandığını bilmekte; başka bir ifadeyle şiirin konusu Hazreti Peygamber olduğu için onun bir benzerinin kolay kolay yazılamayacağını düşünmektedir.

Hâb-ı gafletten olan bîdâr olanda Rûz-i Haşr

Eşk-i hasretten tökende dîde-i bîdâre su

(Kıyamet günü, gaflet uykusundan uyanarak hasret gözyaşlarından uyanık gözlere su serptiğinde (ağladığında)...)

Şâir beyitte geçen gaflet uykusu tamlaması ile, Meryem suresinin 39. ayetine *“Onları gaflet içinde bulunup, iman etmezlerken işin bitirileceği o pişmanlık günüyle uyar”* ayetine işaret etmektedir.

Umdugum oldur ki mahrûm olmayam dîdârdan

Çeşme-i vaslun vire men teşne-i dîdâre su

(Umduğum odur ki Kıyamet Günü (senin yüzünü görmekten) mahrum olmayayım. Yüzünü görmeye susamış Fuzulî'ye, senin kavuşma pınarın su versin.)

Şâir dua ederek kasidesini bitirmektedir.

Su Kasidesi, Dil'Allah (Allah'ın Gönül Bahçesi) nin ve kâinatın gül bahçesinin gülü ve bülbülü kabul edilen Hazreti Peygambere (sav) duyulan derin sevgi ve hasretle kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Biz de bu sohbetimizle şâirin sözlerini derleyip toparlamaya çalıştık.

Yorum ve Eleştirileriniz için: oryanmh@gmail.com

[Ana Sayfa](#)

[Tasavvuf Sohbetleri](#)